

רשומות

ספר החוקים

26 ביולי 1973

707

כ"ו בתמוז תשל"ג

צמוד

200	חוק לתיקון דיני הרשויות המקומיות (מס' 4), תשל"ג—1973
200	חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 6), תשל"ג—1973
201	חוק לתיקון פקודת ביטוח רכב מגועי (סיכוני צד שלישי), תשל"ג—1973
201	חוק שירות בטחון (תיקון מס' 8), תשל"ג—1973
202	חוק שכר שווה לעובדת ולעובד (תיקון מס' 2), תשל"ג—1973
202	חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (תיקון מס' 4), תשל"ג—1973
203	חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על כלי שיט) [נוסח משולב], תשל"ג—1973

חוק לתיקון דיני הרשויות המקומיות (מס' 4), תשל"ג-1973*

1. בסעיף 7 (8) לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965, אחרי "לפי הפקודה האמורה" יבוא "או צו המבטל את ההכרזה משום שהובחתי של פושט הרגל שולמו במלואן".
2. בסעיף 120 (7) לפקודת העיריות², אחרי "לפי הפקודה האמורה" יבוא "או צו המבטל את ההכרזה משום שהובחתי של פושט הרגל שולמו במלואן".

תיקון חוק
הרשויות
המקומיות
(בחירות)

תיקון פקודה
העיריות

יוסף בורג
שר הפנים

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז בתמוז תשל"ג (16 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1075, תשל"ג, עמ' 370.
1 ס"ח תשכ"ה, עמ' 242; תשל"ג, עמ' 22.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197; ס"ח תשל"ג, עמ' 22.

חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 6), תשל"ג-1973*

1. בסעיף 22 לחוק שירות המדינה (גמלאות) (נוסח משולב), תשל"ג-1970, (להלן - החוק העיקרי), בסופו יבוא:
"ד) סעיף זה לא יחול על מי שפוטר משירות המדינה לפני שהגיע לגיל 55, מחמת מצב בריאותו הלקוי שבגללו הותנה כי שירותו לא ישא זכות לגמלאות, אף אם זכאי הוא לקצבה בגלל אותו שירות לפי האמור בסעיף 94".
2. בסעיף 94 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום הסיפה המתחילה במלים "יחול חוק זה עליו" יבוא "יחול חוק זה עליו, על אף המותנה, אם שירת המש עשרה שנה, יהא גילו אשר יהא, או אם הגיע לגיל 60 אחרי עשר שנות שירות; וכן יחול חוק זה על שאיריו, על אף המותנה, אם נפטר אחרי עשר שנות שירות".

תיקון סעיף 22

תיקון סעיף 94

פנחס ספיר
שר האוצר

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ז בתמוז תשל"ג (17 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1070, תשל"ג, עמ' 352.
1 ס"ח תשל"ג, עמ' 65, עמ' 120; תשל"א, עמ' 107; תשל"ג, עמ' 78, עמ' 80, עמ' 82.

חוק לתיקון פקודת ביטוח רכב מנועי (סיכוני צד שלישי), תשל"ג-1973*

1. בסעיף 19 לפקודת ביטוח רכב מנועי (סיכוני צד שלישי) [נוסח חדש], תשל"ג-1970 (להלן - הפקודה), במקום "והכל בכפוף לסעיפים 22 עד 26" יבוא "והכל בכפוף לסעיפים 22 עד 24".
2. בסעיף 24 לפקודה, במקום הסיפה החל במלים "אולם אם היתה סיבת הביטול" יבוא "אולם לא יהיה לביטול תוקף כלפי הניזוק או שאיריו אלא כעבור עשרים ואחד יום לאחר שניתנה לבעל הפוליסה הודעה בכתב על הביטול; ניתנה ההודעה בדואר רשום עם אישור מסירה, יראו את התאריך המסומן באישור המסירה כתאריך מתן ההודעה".
3. סעיפים 25 ו-26 לפקודה - בטלים.

תיקון סעיפים
25 ו-26

פנחס ספיר
שר האוצר

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ז בתמוז תשל"ג (17 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1009, תשל"ג, עמ' 400.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320.

חוק שירות בטחון (תיקון מס' 8), תשל"ג-1973*

1. בסעיף 16(ד) לחוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב], במקום "עד יום א' בתשרי תשל"ד (27 בספטמבר 1973)" יבוא "עד יום א' בתשרי תשל"ז (25 בספטמבר 1976)".
2. תחילתו של חוק זה ביום א' בתשרי תשל"ד (27 בספטמבר 1973).

תחילה

משה דיין
שר הבטחון

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ז בתמוז תשל"ג (17 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1074, תשל"ג, עמ' 368.
1 סי"ח תשי"ט, עמ' 286; תשכ"א, עמ' 140; תשכ"ג, עמ' 128; תשכ"ד, עמ' 10, עמ' 168; תשכ"ו, עמ' 113; תשל"ג, עמ' 150; תשל"א, עמ' 148.

חוק שכר שווה לעובדת ולעובד (תיקון מס' 2), תשל"ג-1973*

- חולפת סעיף 1
1. במקום סעיף 1 לחוק שכר שווה לעובדת ולעובד, תשכ"ד-1964: (להלן – החוק העיקרי), יבוא:
1. "שכר שווה" מעביד ישלם לעובדת שכר שווה לשכרו של עובד באותו מקום עבודה בעד אותה עבודה או עבודה שווה בעיקרה.
- תיקון סעיף 3
2. בסעיף 3 לחוק העיקרי, במקום הסיפה המתחילה במלים "אם לא שולם" יבוא "מיום הגשת החובענה".

יורסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ז בתמוז תשל"ג (17 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1072, תשל"ג, עמ' 361.

1 ס"ח תשכ"ד, עמ' 166; תשכ"ט, עמ' 78.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (תיקון מס' 4), תשל"ג-1973*

- תיקון סעיף 39
1. בחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957, אחרי סעיף 39(א) יבוא:
- "(א) כדי להסיר ספק, נאמר בזה לענין הסיפה של סעיף קטן (א), כי בית המשפט הנזכר בה כולל גם בית משפט שלום, ובלבד שהעונש שיוטל על מי שנשפט בבית משפט השלום יהיה כקבוע בסעיף 4(ג) לחוק העונשין, ולא כקבוע בסעיף 5(א) לאותו חוק."

חיים בר-לב
שר המסחר והתעשייה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ז בתמוז תשל"ג (17 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1074, תשל"ג, עמ' 365.

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשי"ט, עמ' 92; תשל"ג, עמ' 26.

חוק להארכת תוקף של תקנות שעת חירום (פיקוח על כלי שיט)
[נוסח משולב], תשל"ג-1973 *

הארכת תוקף	1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על כלי שיט), תש"ח-1948, בנוסח המשולב הניתן בתוספת הראשונה (להלן - התקנות), מוארך בזה עד לפרסום אכרזה לפי סעיף 9 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, כי חדל מצב החירום להתקיים.
סייג לתוקף	2. על אף האמור בסעיף 1, ההוראות המפורטות בתוספת השניה תקפן עד יום י"ז בטבת תשל"ה (31 בדצמבר 1974).
סמכות ביטול	3. שר התחבורה רשאי בכל עת, בצו שיפורסם ברשומות, לבטל את התקנות, כולן או מקצתן.

תוספת ראשונה

(סעיף 1)

הגדרות	1. בתקנות אלה -
"תושב ישראל" - אדם היושב בישראל או שיש לו מקום עסק בה, לרבות תאגיד המואגד בישראל או הרשום בה והכבר-בני-אדם בלתי מואגד שיש לו מקום עסק בישראל או שאחד מחבריו יושב בה;
"קברניט" - מי שבידו הפיקוד החוקי על כלי השיט אותה שעה, למעט נחב;
"השר" - שר התחבורה.
סמכות ליתן הוראות לכלי שיט מסויימים	2. השר רשאי ליתן לבעל, לקברניט ולאיש צוות של כלי שיט הרשום במרשם הישראלי לפי חוק הספנות (כלי שיט), תש"ך-1960, ² או החייב ברישום בו או המושכר לאזרחי ישראל או לתושב ישראל, הוראות -
(1) הדורשות להסיע את כלי השיט, תוך התקופה ובדרך שנקבעו בהוראות, אל נמל או מקום אחר שצויינו בהן, בין שהנמל או המקום בישראל ובין שהם מחוצה לה;
(2) הדורשות להטעין על כלי השיט או לפרוק מעליו את הסחורות או סוגי הסחורות שפורטו בהוראות, או להעלות עליו או להוריד מעליו את הנוסעים או את סוג הנוסעים שפורטו בהן, תוך התקופה ובנמל או במקום אחר שצויינו בהן, בין שהנמל או המקום בישראל ובין שהם מחוצה לה;
(3) הקובעות את תנאי ההובלה של מטענים או נוסעים בכלי שיט, לרבות מחירי הובלה מקסימליים ושאר תשלומים הקשורים בהובלה או הנובעים ממנה, בין בדרך כלל ובין במקרה מיוחד או סוג מיוחד של מקרים;

¹ נקבע בוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום ט"ז בתמוז תשל"ג (16 ביולי 1973) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.

נוסח זה יבוא במקום חוקים אלה:

(1) פקודת הארכת תוקף של תקנות שעת חירום (פיקוח על כלי שיט), תש"ח-1948: ע"ר תש"ח, תוס' א', עמ' 56; ס"ח תשל"ב, עמ' 130;

(2) חוקים להארכת תוקף של תקנות שעת חירום (פיקוח על כלי שיט) (תיקון): ס"ח תשי"ז, עמ' 96; תשי"ח, עמ' 37; תשי"ט, עמ' 15; תש"ך, עמ' 42; תשכ"א, עמ' 184; תשכ"ב, עמ' 92; תשכ"ד, עמ' 40; תשכ"ה, עמ' 156; תשכ"ז, עמ' 14; תשכ"ט, עמ' 17; תשל"א, עמ' 26; תשל"ב, עמ' 24; תשל"ג, עמ' 32.

1 ע"ר תש"ח, תוס' א', עמ' 1.

2 ס"ח תש"ך, עמ' 70.

- (4) הקובעות את סוגי המטענים או הנוסעים שמותר להובילם בכלי שיט, בין בדרך כלל ובין במקרה מיוחד או סוג מיוחד של מקרים;
- (5) הקובעות את תנאי השכירות של כלי השיט, לרבות דמי השכירות;
- (6) האוסרות על הפלגתו של כלי השיט מכל גמל או מכל מקום אחר או כניסתו אליהם, או את השטתו של כלי השיט בכל מקום או אזור שלא על פי היתר שניתן בדרך הנקובה בהוראות כאמור;
- (7) המחייבות את השכרת כלי השיט, כולו או מקצתו, בשכירות ראשית או שכירות משנה, למי שנקבע בהוראות, לתקופה ובתנאים ובתשלום שפורטו בהן;
- (8) האוסרות להעניד בכלי השיט אדם, לרבות מי שאינו מחזיק בתעודת זיהוי או באישור שפורטו בהוראה;
- (9) האוסרות להעסיק אדם, הן בדרך כלל והן ללא היתר ממי שנקבע בהוראה, כנציג, כסוכן, כמורשה או כפקיד, בכל הנוגע לכלי השיט;
- (10) המחייבות נקיטת כל אמצעי בטיחות, זהירות או קשר או האוסרות או המסדירות כל ענין הדרוש לדעת השר מטעמי בטחון;
- (11) הקובעות את האזורים שבהם תבוצע ההובלה של מטענים או נוסעים בכלי השיט;
- (12) הדורשות לצוות כלי שיט במספר מסויים של בני אדם או כבני אדם בעלי כשירות או לפי תפקידים שפורטו בהוראות;
- (13) האוסרות את הכניסה לכלי שיט או את השהייה בו אלא על פי היתר שניתן בדרך הנקובה בהוראות.

3. לא ישתמש השר בסמכויותיו לפי תקנה 2 אלא אם ראה צורך בכך מטעמים שבבטחון המדינה או שבקיום אספקה ושירותים חיוניים, ולא ישתמש בהן לגבי איש צוות אלא מטעמים שבבטחון המדינה.

סייג לשימוש
בסמכויות

4. היתר לפי תקנה 2 (6) מותר לתתו בכפוף לכל תנאי, סייג או הגבלה שפורטו בהוראות, ובין השאר לגבי –

סייגים שבהיתר

- (1) תקופת תקפו;
- (2) מועדי ההפלגה והמסע;
- (3) אזורי המסע;
- (4) נתיב המסע, וכן נמלי ההפלגה, הכיקור והייעוד, או מקומותיהם של אלה;
- (5) סוגי ההובלה;
- (6) הנוסעים והמטענים או סוגיהם;
- (7) תנאי ההובלה ודמי ההובלה של הנוסעים או של המטענים;
- (8) השכרת כלי השיט, כולו או מקצתו, למי שנקבע בהיתר, בתנאים ובתשלום שפורטו בו.

5. (א) ניתנו הוראות לפי תקנה 2 (7), רשאי השר להורות, הן באותן הוראות והן לאחר מכן, כי כלי השיט יחשב לכל דבר כמושכר למי שנאמר בהוראות האמורות ובתנאים ובתשלום שפורטו בהן, כאילו האדם שניתנה לו ההוראה להשכיר את כלי השיט מילא אחריה במלואה.

שכירות מכוח
התקנות

(כ) הושכר כלי השיט לפי תקנת משנה (א) או לפי תקנה 2 (7) או לפי תקנה 4 (8) וזיכרים בעל כלי השיט וקברניטו לקיים את תנאי השכירות המוטלים על המשכיר, והפרת תנאי מתנאי השכירות דינה כדין הפרת הוראה לפי תקנות אלה.

שינוי מבנה
ומיתקנים

6. השר, בהתייעצות עם שר הבטחון, רשאי, אם ראה צורך בכך לשם הגנת המדינה, ליתן הוראות לאזרחי ישראל או לתושבי ישראל –

(1) המחייבות למסור לשר פרטים ותכניות על כל כלי שיט, הנבנה או העומד להיבנות בשבילו, וכן על כל שינויים הנעשים או שעומדים לעשותם בכלי שיט הרשום על שמו או השייך לו;

(2) המחייבות לשנות את מבנהו של כלי שיט הרשום על שמו או השייך לו, או להוסיף בו הוספות וחזוקים בהתאם לתכניות ולמיפרטים שפורטו בהוראה;

(3) המחייבות לצייד כלי שיט כאמור בפסקאות (1) או (2) במכשירים, באבזרים, במיתקנים, במכשירים ובכלים שפורטו בהוראה ולהתקינם בהתאם לפירוט שבהוראה;

(4) האוסרות את בנייתו או המשכת בנייתו של כלי שיט, אלא בקיום ההוראות שניתנו לפי תקנה זו;

(5) האוסרות הפלגת כלי שיט אלא אם קיימו לגביו ההוראות שניתנו לפי תקנה זו.

הודעה על זכויות
בכלי שיט

7. (א) בתקנה זו –

“כלי שיט” – כלי שיט שאין לתת לגביו הוראה לפי תקנה 2 ושתפוסתו ברוטו עולה על 50 טון;

“הממונה על הרישום” – מי שהשר מינהו לכך.

(ב) אזרחי ישראל, יחיד היושב בישראל או תאגיד ישראלי כמשמעותו בחוק הספנות (כלי שיט), תש”ך–1960, שנתקיימה בו אחת מאלה:

(1) הוא בעל כלי שיט, לבדו או ביחד עם אחרים;

(2) בידיו הבעלות במניה או בזכות אחרת בתאגיד שעל שמו רשומה הבעלות של כלי שיט או של חלק ממנו, או בידיו הזכות להורות במישרין או בעקיפין לתאגיד כאמור על הדרך להפעלת זכויות התאגיד בכלי שיט, –

יודיע בכתב על הבעלות או הזכות האחרת כאמור לממונה על הרישום תוך שלושים יום מיום שהיה לבעל או לבעל זכות כאמור, וכן ימסור פרטים וידיעות נוספים הנוגעים לכלי השיט לממונה על הרישום לפי דרישתו.

(ג) ראה השר שהשליטה בכלי שיט אשר ניתנה עליו הודעה או חיובים ליתן עליו הודעה לפי תקנת משנה (ב) היא בידי האדם שנתן את ההודעה או שחייב לתיתה, רשאי הוא ליתן הוראות לפי תקנות אלה לאותו אדם, ואם קברניטו של כלי השיט הוא אזרח ישראלי או יושב בישראל – גם לקברניט.

(ד) השר רשאי לפטור סוגים של כלי שיט מתחולתן של הוראות תקנה זו, כולן או מקצתן; סמכות זו אינה ניתנת לאצילה, על אף האמור בתקנה 22.

8. (א) הממונה על הנמלים כמשמעותו בפקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א-1971³, רשאי בהוראות להסדיר, להגביל או לאסור בנמל ישראלי פעולות טעינה, פריקה, החסנה, טיפול כמטענים או העברתם, הכנסתם לשטח הנמל או הוצאתם ממנו, אם הדבר דרוש לדעתו, מטעמים שבבטחון המדינה.
- (ב) הממונה על הנמלים ישתמש בסמכותו לפי תקנת משנה (א) לגבי נמל מנמלי הרשות כמשמעותו בחוק רשות הנמלים, תשכ"א-1961⁴, בהתייעצות עם המנהל הכללי של רשות הנמלים.
9. (א) היה לקברניט כלי שיט, לרבות כלי שיט שתלות עליו הוראות תקנה 7 (ג), יסוד סביר להניח כי אדם עשה בכלי השיט, או עומד לעשות בו, מעשה המסכן או העשוי לסכן את בטחון כלי השיט או את בטחון בני האדם או הרכוש שבו, ואין כלי השיט נמצא אותה שעה בנמל ישראלי - רשאי הקברניט לנקוט אמצעי בטחון סביריט הדרושים, לדעתו, לרבות מעצר וחיפוש, כדי להגן על בטחון כלי השיט ועל בטחון בני האדם או הרכוש שבו.
- (ב) הסמכויות הנתונות לקברניט כלי שיט בתקנת משנה (א) נתונות לו גם אם נראה לו שהשימוש בהן דרוש כדי למנוע כניסתו של אדם לכלי השיט שלא כדין או בריחתו ממשמורת חוקית בכלי השיט.
10. בבקשת אמצעי בטחון חייב כל איש צוות לסייע לקברניט לפי דרישתו ולפעול לפי הוראות מהיבנות אחרות, לרבות הוראות קבע, תוך ציות להוראות הקברניט.
11. על מעצר על פי תקנות אלה ועל סיבותיו יודיע קברניט כלי השיט, במהירות האפשרית, למשטרת ישראל או לנציג הדיפלומטי או הקונסולרי הקרוב ביותר של ישראל.
12. (א) קברניט שעצר אדם לפי תקנות אלה ינהג בו לפי הוראות שנתן לו קצין משטרת ישראל בדרגת פקד ומעלה או הנציג הדיפלומטי או הקונסולרי הקרוב ביותר של ישראל, הכל לפי הענין, כל עוד לא ניתן לו צו של בית משפט ישראלי הקובע את תנאי המעצר ותקופתו; באין הוראות או צו כאמור, רשאי הוא להמשיך במעצר עד שכלי השיט יעגון בנמל ישראלי.
- (ב) גמסר העציר בישראל למשטרה, יחולו עליו הדינים החלים בישראל בעניני מעצר או הסגרה, לפי הענין.
13. ראה הקברניט שקיימות נסיבות מיוחדות שבגללן אין להמשיך במעצרו של העציר בכלי השיט כאמור בתקנה 12 ולא ניתנו לו הוראות או צו כאמור באותה תקנה לענין המעצר, רשאי הוא למסור את העציר, בנמל שבו עוגן כלי השיט, לרשויות המוסמכות שבמקום, אם הן מסכימות לקבלו לידיהן.
14. סמכויות הקברניט לפי תקנות אלה באות להוסיף על הסמכויות הניתנות לו לפי כל דין.
15. בעל כלי שיט, קברניט או איש צוות לא ישאו באחריות פלילית או אזרחית על מעשה שנעשה לגבי אדם פלוני בהתאם לאמור בתקנות 9, 10, 12 ו-13.

סמכות הממונה על הנמלים ליתן הוראות

סמכות הקברניט לנקוט באמצעי בטחון

סיוע של אנשי צוות

הודעה על מעצר

סמכויות קברניט אחרי מעצר

סמכויות קברניט למסור עציר

שמירת סמכויות

חסינות

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
4 ס"ח תשכ"א, עמ' 145.

<p>אופן בחינת ההוראות</p>	<p>16. (א) כל הוראה לפי תקנות אלה, מותר לתיחה בכל דרך שתיראה לשר, הן דרך פרסום ברבים והן דרך הודעה ליחיד, לרבות פרסום ברשומות, רדיו, טלוויזיה, רם-קול, מברק, מברק אלחוטי והודעה בכתב, והודעה בכתב מותר –</p> <p>(1) למסור ביד לבעל או לקברניט של כלי השיט או לאדם העובד אצל הבעל או הקברניט;</p> <p>(2) לשלוח בדואר במכתב רשום למקום המגורים או למקום העסקים של הבעל או של הקברניט;</p> <p>(3) להציג או להדביק במקום בולט על סיפון כלי השיט.</p>
<p>סוגי ההוראות</p>	<p>(ב) כל הוראה לפי תקנות אלה די להפנותה אל הבעל או אל הקברניט או אל איש צוות של כלי השיט, ואין צורך לציין בה את שמו של האיש שאליו היא מופנית.</p> <p>(ג) משניתנה הוראה באחד האופנים הקבועים בתקנה זו, הררי כל אדם שההוראה נוגעת לו דינו כדין מי שידע את תכנה ובהתאם לכך עליו למלא אחריה.</p> <p>17. הוראה לפי תקנות אלה יכולה להיות כללית או מסוייגת או לכלי שיט מסויים או לבעלי או לקברניטו או לאנשי הצוות שלו.</p>
<p>הוראות משלימות</p>	<p>18. השר רשאי לתת הוראות משלימות בכל ענין הדרוש לשם ביצוע תקנות אלה, לרבות הוראות בדבר הודעות, הזמנות, טפסים, מתן פטור, היתר, אישור, תעודה, חידושם של אלה, התלייתם וכיטולם והאגרות שישתלמו בעדם.</p>
<p>תחילת ההוראות</p>	<p>19. (א) הוראה שפורסמה ברשומות – תחילתה ממועד הפרסום אם לא נקבע בה לכך מועד אחר.</p> <p>(ב) הוראה שפורסמה בעתון יומי – תחילתה ביום הנקוב על גבי העתון כיום צאת העתון, אם לא נקבע בה לכך מועד אחר.</p> <p>(ג) הוראה שלא פורסמה לא ברשומות ולא בעתון יומי – תחילתה כתום שתיים עשרה שעות מיום פרסומה ברבים בכל דרך אחרת שהיא, אם לא נקבע בה לכך מועד אחר.</p> <p>(ד) הוראה שלא פורסמה ברבים – תחילתה ביום מסירתה לנוגע בדבר, אם לא נקבע בה לכך מועד מאוחר יותר; הוראה שנשלחה בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הרגיל של הנוגע בדבר, או מקום מגוריו האחרון או מקום עסקיו הרגיל או מקום עסקיו האחרון, רואים אותה כאילו נמסרה כתום 48 שעות משעה שנמסרה לדואר למשלוח.</p>
<p>סמכויות להבטחת קיום ההוראות</p>	<p>20. כל חייל, שוטר, או אדם שהשר הרשה לכך, רשאי –</p> <p>(1) להיכנס בכל עת לכל מקום ולעלות על כל כלי שיט כדי למסור, להציג או להדביק הוראה הניתנת לפי תקנות אלה;</p> <p>(2) לנקוט את כל האמצעים ולהשתמש באותה מידה של כוח אשר ייראו לו דרושים להבטחת קיומה של הוראה שניתנה לפי תקנות אלה.</p>
<p>הפרעת חיילים וכ"כ במילוי תפקידיהם</p>	<p>21. לא ימנע אדם ולא יפריע בעד חייל, שוטר, קברניט או איש צוות, או אדם שהורשה לפי סעיף 20, מלמלא את תפקידו או להשתמש בסמכויותיו לפי תקנות אלה.</p>

22. השר רשאי להעביר בכתב לאדם אחר את סמכויותיו לפי תקנות אלה. העברת סמכויות
23. ניתנה הוראה לפי תקנות אלה לאדם פלוני או למספר בני אדם שפורשו אחד אחד בהוראה, פרט לקביעת דמי שכירות בנסיבות המפורטות בתקנה 25, רשאי כל הרואה עצמו נפגע על ידי ההוראה לערור עליה, תוך חמישה עשר יום מהיום שההוראה הגיעה לידיעתו, לפני ועדת עררים שהוקמה על פי הפרק השלישי לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957⁵, ואותו פרק יחול על הוראה שעוררים עליה כאילו היתה צו אישי לפי החוק האמור. עררים
24. הופסק שירותו של אדם עקב הוראה לפי פסקאות (8) או (9) לתקנה 2 וועדת העררים קיבלה את עררו, רשאית היא על פי בקשת העורר ומיד אחרי החלטת ביטול ההוראה, אם ראתה בנסיבות הענין לעשות כן, לחייב את המדינה לשלם לעורר דמי בטלה המגיעים לו למעשה עקב הפסקת השירות. מיום ההפסקה עד לביטול ההוראה. הפסד השכר של אדם שהחזיר לעבודה
25. (א) חייב השר, בהוראה לפי תקנה 2 (7), אדם פלוני להשכיר כלי שיט וקבע את דמי השכירות מכוח התקנה האמורה, רשאי כל מי שרואה את עצמו נפגע על ידי קביעת דמי השכירות כאמור לערור על קביעה זו לפני בית דין לעניני אניות שלפי סעיף 10 לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940⁶, ובית הדין האמור רשאי לאשר את הקביעה או לשנותה. ערר על קביעת דמי שכירות
- (ב) בערר על קביעת דמי שכירות כאמור ינהג בית הדין לפי הכללים שבפסקה (א) לסעיף 6 (1) לפקודת הפיצויים (הגנה) 1940, וכן בפסקה (1) של התנאי המגביל לסעיף 6 (1) האמור, כאילו כלי השיט נתפס מכוח סמכויות שעת חירום כמשמעותן בפקודה האמורה, וכאילו דמי השכירות המשתלמים מאת השוכר הם הפיצויים לפי הפקודה האמורה, הכל בשינויים המחוייבים לפי הענין.
- (ג) סעיפים 11, 11א, 12 ו-15 עד 18 לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940, יחולו על ערר לפי תקנה זו, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
26. (א) כל המפר, בעצמו או על ידי אחרים, תקנה מתקנות אלה או הוראה על פיהן, דינו — מאסר שנה אחת או קנס עשרים אלף לירות, ובית המשפט רשאי לצוות על חילוט כלי השיט שבו נעברה העבירה. עונשין
- (ב) אם הנאשם הוא תאגיד, יאשם בעבירה גם כל אדם שהיה בשעת עשייתה מנהל או פקיד אחראי של התאגיד, זולת אם הוכיח כי העבירה נעשתה בלי ידיעתו וכי הוא נקט את כל האמצעים למניעתה.
27. בית המשפט המחוזי ישפוט בעבירות לפי תקנות אלה. שיפוט
28. (א) הוראות על פי תקנות אלה המטילות במפורש איסורים, הגבלות או חיובים או המרשות במפורש עשייתו של דבר, יקוימו הן בישראל והן בחוץ לארץ, אם אין כוונה אחרת משתמעת מגוף ההוראות. תחום התחולה
- (ב) הוראות על פי תקנות אלה בדבר נקיטת אמצעי כטחון, זהירות וקשר, או האור-סרות או המסדירות כל ענין הדרוש, לדעת השר, מטעמים שבכטחון המדינה — יכול שיינתנו לגבי כל כלי שיט, תהא לאומיותו אשר תהא, כל עוד כלי השיט נמצא במימי החופין או במים הפנימיים של ישראל ובמידה שהן נוגעות לעשיית דבר או להימנעות מעשייתו במימי החופין או במים הפנימיים.

⁵ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.
⁶ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 93.

סמכויות בתי המשפט	29. בתי המשפט בישראל מוסמכים לשפוט את מי שעבר בחוץ לארץ עבירה לפי תקנה 26 או עבירה שבעקבותיה נעצר אדם לפי תקנה 9.
הוכחות היתר והצנח	30. הטוען שיש בידו היתר, פטור או הקלה אחרת לפי תקנות אלה — עליו הראיה, והוא חייב להציג לפי דרישת שוטר או מי שהשר הסמיכו לכך.
פגם שיבוש או טעות	31. תקפה של הוראה לפי תקנות אלה לא ייפגע בשל אחד בלבד מאלה: פגם בגוססו, שיבוש בנקיבת השם של כלי שיט או סימן זיהוי אחר שלו, או בנקיבת שם הבעל או הקבר-ג'ט, או טעות בנקיבת שם או סימן כאמור כשהל בהם שינוי או בתחלופי הבעל או הקברג'ט.
הגבלות בהתקשרות אינן חובה	32. הגבלות שהוגבל בהן אדם בכל מסמך או התקשרות, אין בהן משום הגנה מפני דרישה למלא הוראה שניתנה על פי תקנות אלה, ולא תישמע טענה שהתקשרות כאמור הופרה, אם אי-קיום ההתקשרות באה כתוצאה מקיום ההוראה בלבד.
תחולת פקודת הפיצויים (הגנה)	33. סמכויות לפי תקנות אלה יראו אותן כסמכויות לשעת חירום לענין פקודת הפיצויים (הגנה), 1940.
השם	34. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שעת חירום (פיקוח על כלי שיט), תש"ח-1948".

תוספת שניה

(סעיף 2)

ההוראות שתקפן מסוייג

1. בתקנה 2 —
 - (1) בפסקה (5), המלים "לרבות דמי השכירות";
 - (2) פסקאות (6) עד (10).
2. תקנות 4 עד 6.
3. תקנות 17 עד 19.
4. תקנות 23 עד 25.
5. החלפת המלים "אלף לירות", שהיו בתקנה 26 (א), במלים "עשרים אלף לירות, ובית המשפט רשאי לצוות על חילוט כלי השיט שבו נעברה העבירה".
6. תקנה 27.
7. תקנות 30 ו-31.

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

לוח השוואה של התקנות

הנוסח החדש	הנוסח הקודם	הנוסח החדש	הנוסח הקודם
21	6	34	1
22	7	1	2
27, 26	8	2	(1)3
28	9	3	(2)3
29	א9	4	א3
19	10	5	ב3
30	11	6	ג3
31	12	7	ד3
17	13	16	4
18	14	20	5
23	15	9	א5
24	א15	10	ב5
25	16	11	ג5
8	17	12	ד5
32	18	13	ה5
33	19	14	ו5
		15	ז5